

Fremtidens muligheder i stedet for fortidens fejl.

Af Preben Maegaard, Senior vicepræsident, EUROSOLAR, Den Europæiske Forening for Vedvarende Energi

Kastholm ser store problemer med at indpasse stadig større mængder vindenergi i det danske energisystem (*Berlingske Tidende* 1. august). Hans argumenter bygger imidlertid på, at vi i fremtiden organiserer vindmølleudbygningen på samme måde, som vi har gjort indtil nu. Det går naturligvis ikke. En forøgelse fra de nuværende 20% til 50% indebærer stadigt større ubalancer, som der må findes løsninger på.

Kastholm henviser til en rapport fra Reel Energi Oplysning, REO, der er kritisk overfor overløbsstrøm fra vindmøllerne. Den fremkommer, når vindmøllerne periodevist producerer mere, end det aktuelle behov for elektricitet. Overskuddet bliver næsten foræret til nordmændene og svenskerne, som dermed kan bruge vores strøm til billig varme i deres huse.

Løsningen er, at vi selv skal bruge overløbsstrømmen og gerne lokalt. Danske fjernvarmeværker og kraftvarmeværker skal kunne modtage overskudsstrømmen til varmeproduktion til en pris, der mere eller mindre svarer til foræringsprisen ved eksport til nabolandene. Dermed kan vindmøllerne periodevist blive en del af varmeforsyningen og dermed erstatte den naturgas, olie, kul eller biomasse, som ellers skulle have været brugt til opvarmning. Vi undgår også at bygge store transmissionssystemer.

Vi har nogle fortrinlige kraftvarmeværker i Danmark. Det er imidlertid det rene Ebberød Bank, at kraftvarmeværkerne drøner elektricitet ind i elnettet for at skaffe varme, samtidig med at man næsten forærer vindmøllestrømmen væk eller oven i købet kan finde på at standse nogle af vindmøllerne. Dette er om noget ubetænksom CO₂ politik. Når vind bliver til varme, skal der skrues ned for kraftvarmeværkerne, så de ikke konkurrerer med vindmøllerne. Ingen

varmeforsyning er jo renere end fra vinden, som det er billigt at stille om til. Som et led i CO₂ politikken vil det få al tale om overløbsstrøm til at forstumme.

Samtidig skal vindmøllerne forankres i samfundets normale infrastruktur. Eftersom en moderne vindmølle kan lave strøm nok til et par tusinde menneskers årsforbrug, skal vi i fremtiden betragte vindmøller som lokal, offentlig forsyningsvirksomhed ligesom de forbrugerejede fjernvarmeværker og vandværkerne. Dem ejer og finansierer man lokalt, og sådan bør det også være med de store vindmøller.

Det vil også gøre vindmøllerne langt billigere. El-forbrugerne skal jo betale gildet, når investorer betaler 100 gange mere for en vindmøllegrund end en tilsvarende grund til en højspændingsmast koster. Dertil kommer skrotningsbeviser, som tilsammen kan gøre privatejede vindmøller op til 50% dyrere, end dersom samfundet gjorde de store møller til 100% lokal forsyningsvirksomhed, som vil genskabe vindmøllernes almene accept.

Konklusionen er, at vi med nogle enkle politiske beslutninger kan udvide andelen af vindkraft fra nu 20% til 50%, vindmøllestrøm vil blive billigere og overløbsstrøm kan erstatte fossil energi til el og varme i kraftvarmeværkerne til stor gavn for CO₂ regnskabet.

Dermed kan man også sætte REO's rapport, som Kastholm henter sine tal fra, tilbage på hylden. Klimaproblemerne er alvorlige. Det er tiden at se på fremtidens muligheder i stedet for fortidens fejl.